

ת"פ 20912/06/21 - מדינת ישראל נגד אברהים מטר, עווד שקיראת, ראיד שקיראת

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 20912-06-21 מדינת ישראל נ' מטר(עציר) ואח'

בפני בעניין:	כבוד השופט ארנון איתן המאשימה נגד הנאשמים
מדינת ישראל	
1. אברהים מטר 2. עווד שקיראת 3. ראיד שקיראת (עציר)	

גזר דין בעניין נאשמים 1 ו-3

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם, ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של חבלה חמורה, לפי סעיף 333 לחוק העונשין תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**") בצירוף סעיף 29 לחוק העונשין. נאשם 1 הורשע גם בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, אימים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, ותקיפת שוטר בעת מילוי תפקידו, לפי סעיף 273 לחוק העונשין.
2. על פי הנטען בחלק הכללי שבכתב האישום, לנאשמים קשר משפחתי לחאלד מטר (להלן: "**המתלונן**"), וביניהם קיים סכסוך משפחתי משך שנים, שהחריף במהלך התקופה האחרונה בשל מחלוקות ואירועים שונים.
3. על פי כתב האישום, ביום 29.5.2021 בסמוך לשעה 12:23 ליווה שוטר את המתלונן מחשש לפגיעה בו. בהגיעם לבית, החלה התקהלות של מספר אנשים שהחלו לצאת מבית אחיו של המתלונן. נטען, כי נאשם 1 החל לקלל את המתלונן, וסבו של נאשם 1, התקרב למתלונן והחל להכותו באמצעות מקל הליכה. בן משפחה ניסה לחצוץ ביניהם ולהפריד, או אז אחז נאשם 1 בידו של המתלונן והניף אגרופ לכיוונו.
4. המתלונן החל בורח מהמקום כאשר נאשם 1 דולק בעקבותיו, אליו הצטרף עלאא מטר (נאשם נוסף בפרשה) כשהוא מחזיק בידו מקל הליכה.
5. בעת שהגיע המתלונן למתחם חניה, בו חנה רכבו של נאשם 2, יצא האחרון מהרכב, הוריד את המתלונן לקרקע, כאשר הוא מעליו, ומאחוריו עלאא. השלושה החלו מכים את המתלונן השרוע מתחתם באגרופים ובאמצעות המקל. בשלב הבא, הגיע נאשם 3 למקום ובאמצעות מוט ברזל היכה את המתלונן. מסכת אלימות זו נמשכה כאשר הנאשמים מכים במתלונן בבעיטות, אגרופים, באמצעות המקל, תוך שהמתלונן שרוע על הקרקע.
6. בכל אותו זמן ניסתה אחותו של עלאא למשוך את המתלונן ולמנוע את התקיפה אך ללא הועיל.

7. בשלב הבא ניסה השוטר לחצוץ ביניהם, ואולם נאשם 1 דחף אותו באמצעות ידו בחזהו, הכה בבית החזה של השוטר. בעקבות המתואר, השוטר נאלץ להזמין כוחות לסייע לו.

8. כאשר הושיבו את המתלונן ליד אשתו, איים נאשם 1 על המתלונן ואשתו בכך שאמר להם: "באלוהים אני אשחט אתכם".

9. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלונן חבלות רבות: דימום מהשפתיים, המטומה תת עורית פריאורביטלית וקדמית לסינוס המקסילרי משמאל. שבר בעצם האף עם מדרגת שבר עם בלט גרמי, חתך בעפעף תחתון, פצע שפשוף פרק יד שמאל, חבלה באוזן שמאל, פצע שפשוף ברך ימין, דימום מהאוזן והראש. טשטוש ראייה וכאבים. בהמשך חש הנאשם חולשה וסחרחורת והוא נאלץ לשוב לבדיקות חדשות. הנאשם זומן להמשך טיפול המצריך התערבות כירורגית וניתוח.

10. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש, ואולם הוסכם כי בטרם תישמע פרשת העונש יוזמנו תסקיר מבחן בעניינם של הנאשמים.

11. ראיות המאשימה לעונש:

12. מכתב מהמתלונן סומן א'

13. תמונות סומנו ב'

14. רישום פלילי נאשם 3 סומן ג'.

15. ראיות ההגנה:

16. מר רביע מסר בעדותו, כי הוא אחראי על המוכתרים במזרח ירושלים, ונערכה סולחה בנוכחות מכובדי הכפר, לרבות המתלונן שהובטח לו כי בטחונו יישמר. העד הוסיף, כי המתלונן אף עזב את השכונה בעקבות האירוע.

17. תסקירי שרות מבחן:

18. בעניינם של הנאשמים הוגשו תסקירים אביא מתוכם בתמצית: נאשם 1 כבן 19 מתגורר בג'בל מוכבר עם בני משפחתו, ובסמיכות למתלונן. בתסקיר פירוט אודות הרקע בו צמח הנאשם. צוין, כי לאחר האירוע עברה המשפחה להתגורר בשכירות בצור - בהאר.

19. הנאשם סיים 12 שנות לימוד. הנאשם תיאר כי גדל במשפחה נורמטיבית, והוסיף כי עבד עד למעצרו כעוזר בתחום הברזל והאלומיניום במטרה לחסוך כסף ללימודי המשך. בשיחה שנערכה עם אביו, תיאר האחרון את נסיבות הסכסוך והאירוע שהוביל למעצרו של הנאשם. האב הביע צער על הסתבכותו של הנאשם באירוע האלימות כלפי דודו (אחיו של האב). מאידך נקט בטשטוש בהקשר זה, והפנה את האשם כלפי אשת המתלונן.

20. בהתייחס לעבירה, הביע הנאשם צער על ביצוען של העבירות. הנאשם מסר, כי כאשר ראה את המתלונן מגיע בלוויית שוטר למקום, סבר כי שהמשטרה הגיעה כדי לעצור את אמו, ובנסיבות אלו איבד את השליטה ונהג באלימות, זאת מבלי ששקל את השלכות מעשיו ותוצאותיו החמורות.

21. בשיחה עם המתלונן תיאר את שורשי הסכסוך. המתלונן הוסיף, כי מאחר וחש איום ממשי לחייו וחיי משפחתו, חיפש הגנה באמצעות המשטרה. המתלונן תיאר חשש, וביטא פחד מחידוש הסכסוך ככל והנאשם ישוחרר, שכן הסכסוך טרם נפתר. עוד הוסיף, כי הוא ואשתו מקבלים איומים ומסרים לנקמה על רקע מעצרו של המעורבים בתיק.
22. שרות המבחן מצוין, כי נוכח גילו הצעיר של הנאשם, הוא מתקשה בהתמודדות עם מצבים שנחזים על ידו כמלחצים, מתסכלים וככאלו שפוגעים בו ובבני משפחתו, ובמצבים אלו קיימת נטייה מצדו לפעול בצורה אימפולסיבית ואלימה. בנוסף, ונוכח היותו אח בכור, חש הנאשם כי קיימת לו אחריות להגן על כבוד המשפחה. מנגד, להתרשמות שרות המבחן קיימת לנאשם מערכת ערכים נורמטיבית בבסיסה, וקיים פוטנציאל מצדו לקיום אורח חיים תקין, ושאילות להתפתחות אישית ומקצועית. הנאשם מבטא רצון להמשיך בלימודים אקדמיים. בנוסף תקופת מעצרו הארוכה חידדה עבורו את חומרת המעשים והשלכותיהם הקשות עליו.
23. נוכח טעמים אלו הומלץ שתקופת המאסר שתוטל עליו לא תהיה ממושכת מדי, זאת במטרה לצמצם את הפגיעה והנזקים שיגרמו לו כתוצאה מחשיפתו לתנאים הקשים והעבריינים בין כותלי המאסר.
24. נאשם 3 כבן 45 אב לל-5 ילדים בטווח הגילאים 11-23. הנאשם עבד במסגרייה טרם מעצרו. לנאשם רישום בודד בגין הכנסה לא חוקית של מיכל גז לישראל, בגינה נדון לעונש מותנה וקנס.
25. הנאשם צוין, כי המתלונן צילם את אחותו באופן לא צנוע, ואיים להפיץ את התמונות ברשת החברתית. לדבריו, מעשה זה עמד ברקע לביצוע העבירות. על פיו, רק לאחר שהמתלונן קילל ותקף את אביו פעלו הנאשמים נגדו באלימות. שרות המבחן התרשם מנוקשות מחשבתית על רקע תפיסות תרבותיות בלתי מתפשרות, הפגנת אדישות רגשית לנפגע העבירה, וחוסר מודעות להשלכות מעשיו על נפגע העבירה. רמת הסיכון על פיהם- להישנות התנהגות אלימה הינה בינונית. מנגד, מפגין הנאשם מחויבות ומסירות למשפחתו, כאשר לאורך השנים תפקד באופן תקין. שרות המבחן לא התרשם מדפוסים אלימים, והוא כאמור נעדר עבר פלילי.
26. שרות המבחן מתרשם כי ביצוע העבירה אינו תוצאה של קושי בשליטה על כעסים, אלא איום שחוזה על ערכי כבוד המשפחה, שמקורם בנורמות תרבותיות. נוכח טעמים אלו- ממליץ שרות המבחן להטיל על הנאשם מאסר שייקח בחשבון את משך תקופת המעצר הממושכת, וכן להטיל רכיב לש פיצוי לנפגע העבירה.
- 27. תמצית טיעוני הצדדים:**
28. בטיעוניה לעונש הפנתה המאשימה לעובדות כתב האישום, וכן לערכים המוגנים בהם פגעו הנאשמים- פגיעה בגופו וכבודו של אדם, ואף פגיעה בגורמי אכיפת החוק שסייעו למתלונן נוכח האיום שחש מהנאשמים. המאשימה הפנתה לתוכנם של התסקירים ובהתייחס לנאשם 1 ביקשה לקבוע מתחם שבין 12-40 חודשים ולנאשם 3 בין 12-36 חודשים, ולקבוע את עונשם בחלקו האמצעי של המתחם. על נאשם 1 להטיל 24 חודשים ועל נאשם 3, 26 חודשים, לצד פיצוי משמעותי, וכן מאסר על תנאי התחייבות וקנס.
29. הסנגור הפנה לרקע לביצוע המעשים- חששו של נאשם 1 כי הגעת המתלונן בלוויית שוטר, נועדה לעצור את אמו. על פיו, האירוע התרחש על רקע כבוד המשפחה שכן אשת המתלונן צילמה את אמו של הנאשמים במצבים אינטימיים, ואימה בהפצת התמונות ברשתות החברתיות. הוסף, כי הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה וחסכו זמן שיפוטי יקר. צוין, כי הנאשמים נעדרו עבר פלילי והמתלונן אינו מתגורר עוד בשכונה- נתון שלדעת ההגנה מקהה

מהמסוכנות הנטענת. עוד נטען כי נערכה סולחה בין הצדדים. הסנגור הפנה לתוכנם של התסקירים ולהתרשמות שרות המבחן מנאשם 1. הוסף, כי בעקבות מעצרו של נאשם 3 העסק שבבעלותו נפגע באופן קשה. הסנגור ביקש שלא למצות את הדין עם הנאשמים ולקבוע את עונשם בחלק התחתון של המתחם, ולהסתפק בימי המעצר.

30. הנאשמים הביעו צער וחרטה על המעשים.

31. מתחם העונש ההולם:

32. במקרה דנן, הערכים החברתיים אשר נפגעו נוגעים בשמירה על שלמות גופו של אדם ושלוות נפשו של אדם.

33. בחינת מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה כי הפגיעה בערכים המוגנים בעבירת האלימות הינה ברף גבוה, זאת נוכח הפגיעות המשמעותיות שנגרמו למתלונן, וכן העובדה כי אלו נעשו בנוכחות שוטר שהגיע כדי להגן על המתלונן תוך שהאלימות מופנית גם כלפיו. על חומרת הפגיעה בערך המוגן ניתן אף ללמוד מהעונש שקבע המחוקק בצידה של עבירת חבלה חמורה. מידת הפגיעה באשר לעבירת האיומים אף היא ברף גבוה נוכח אופי האיום והעובדה שהוא לווה באלימות קשה קודמת כלפי המתלונן.

34. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב כמפורט להלן:

35. רע"פ 9172/12 יונדן נ' מדינת ישראל, (21.01.13), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בגרימת חבלה חמורה שגרם לאימו, אישה מבוגרת. מדובר היה באלימות קשה ובמעשים חוזרים ונשנים ולא במעידה חד פעמית. נידון לארבע שנות מאסר בפועל.

36. רע"פ 8699/15 אבו האני נ' מדינת ישראל (17.12.15), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בגין פציעה שגרמה חתך בקרקפת, על אף המלצת שירות המבחן וההליך השיקומי בו החל המערער, נידון לשמונה חודשי מאסר בפועל.

37. ע"פ 4891/12 מור נ' מדינת ישראל, (05.11.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירת של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות. הנאשם תקף יחד עם אחר את המתלונן בכל חלקי גופו וגרם לו שבר באף. הנאשם צעיר ללא עבר פלילי. נידון לשנת מאסר בפועל.

38. עפ"ג (חי') 27630-05-12 בן ארי נ' מדינת ישראל (20.12.12) נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן באגרופים ומכות על רקע סכסוך חניה. השכן היה כבן 75 וסבל מחבלות ברגליו, בעיניו ובפנים. נידון ל- 24 חודשי מאסר בפועל.

39. עפ"ג (חי') 4007-01-16 וולקוביץ נ' מדינת ישראל (18.2.16), נדחה ערעורו של נאשם, אשר הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה, בשל כך שתקף את אחותו באגרופים וגרם לה שברים וחתכים בפניה. המתלוננת נזקקה לניתוח ולתקופת החלמה. בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשים וגזר על הנאשם בעל עבר פלילי מכביד, 24 חודשי מאסר, תוך הפעלת מאסר מותנה במצטבר.

40. עפ"ג (מח' מרכז- לוד) 30709-01-12 לופט נ' מדינת ישראל (27.3.12) נדחה ערעורו של נאשם אשר תקף עובר אורח שהעיר לו על מטרד שיצר עקב הפעלת מוזיקה בקול רם. הנאשם תקפו במכת אגרוף אשר כתוצאה

ממנה נפל המתלונן ונגרמו לו שברים באף. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור, תוך שנתן דעתו לכך שמדובר היה במכת אגרוף אחת וכי המתלונן דחף את הנאשם קודם לכן. נידון ל- 10 חודשי מאסר וכן הפעלת מאסר מותנה בן 6 חודשים במצטבר.

41. ת"פ (ב"ש) 5060-10-14 מדינת ישראל נ' טספאי (30.3.15), הורשע הנאשם בעבירה של חבלה חמורה. הנאשם תקף את המתלונן כשחבט בו עם מכת אגרוף לראשו, ושהמתלונן נפל ארצה, המשיך הנאשם לחבוט בו במכות אגרוף וגרם לו לחבלות אשר מתבטאות בין היתר בשברים רבים באף. הנאשם נדון ל-10 חודשי מאסר בפועל.

42. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך שבעקבות סכסוך משפחתי מתמשך, ועקב חששו של המתלונן לחייו וחיי בני משפחתו, נאלץ להגיע ביום האירוע לביתו בלוויית שוטר, אך גם בכך לא היה די, כדי להבטיח את שלומו. הנאשם הותקף בנוכחות השוטר באופן קשה מאוד. המתלונן הורד לקרקע, כאשר אחד מהנאשמים רוכן עליו, והנאשמים מכים בו ללא רחם. באגרופים, באמצעות מקל, מוט ברזל, תוך שהוא שרוע על הקרקע. בהקשר זה אפנה למ/1 בה מתאר המתלונן את התקיפה, ומפאת הרגישות לא אפרטם ואולם הפרטים המובאים בו מדברים בעד עצמם.

43. אף השוטר הותקף עד שנאלץ לקרוא לסיוע נוכח האלימות הקשה שהפעילו הנאשמים באירוע. בהקשר זה יש להפנות גם למ/2 תמונות הקורבן לאחר האירוע, המעידות על עוצמת האלימות שהופעלה כלפיו. המדובר בתקיפה בצוותא, ברוטאלית וחסרת מעצורים שפוטנציאל הסיכון בה לפגיעה קשה עוד יותר מהתוצאות הקשות שנגרמו למתלונן, הייתה ממשית וקרובה.

44. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), סבורני, כי מתחם העונש ההולם הינו החל מ- 10 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 30 חודשי מאסר בפועל.

45. גזירת העונש המתאים לנאשמים:

46. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שנאשם 1 הינו יליד 2002 כבן 19 נעדר עבר פלילי. הנאשם הודה במיוחס לו, הביע חרטה ואף לקח אחריות על מעשיו בשרות המבחן. להתרשמות גורמי המקצוע, לנאשם בבסיסו מערכת ערכים נורמטיבית, והוא בעל רצון, כוחות ויכולות לניהול אורח חיים תקין, ושאיפות להתקדם. עוד יש לתת את הדעת לכך, שהנאשם נמצא במעצר מאחורי סורג ובריה מסוף חודש מאי 2021, וכי זהו מאסרו הראשון. בנוסף, יש לקחת את עמדת שרות המבחן שלא להטיל עליו תקופת מאסר ממושכת מדי, במטרה לצמצם נזקים כתוצאה מחשיפתו לתנאים הקשים והעבריינים השוררים בין כותלי הכלא.

47. בהתייחס לנאשם 3, הרי שאף הוא נעדר עבר פלילי כבן 45, אב לחמישה ילדים בטווח הגילאים 11-23. הנאשם אמנם נטל אחריות בבית המשפט ואולם נוכח העמדות אותן הציג בשרות המבחן, יש להתייחס לעמדתו זו באופן מסווג וזהיר. כאמור, נוכח התייחסותו לאירוע וקושי מצדו להכיר בבעייתיות בהתנהלותו, שרות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית, תוך שההמלצה הינה להטלת מאסר, לצד פיצוי.

48. באיזון בין השיקולים השונים, סבורני כי יש לגזור על שני הנאשמים עונש מאסר זהה לצד פיצוי משמעותי נוכח הנזקים שנגרמו למתלונן, כפי שיפורט להלן:

49. אשר על-כן, הנני גוזר על כל אחד מהנאשמים את העונשים הבאים:

א. 14 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרם.

ב. 8 חודשי מאסר על תנאי שלא יעברו במשך 3 שנים מיום שחרורם מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. 4 חודשי מאסר על תנאי שלא יעברו במשך שנתיים מיום שחרורם מהמאסר כל עבירת אלימות מסוג עוון.

ד. פיצוי למתלונן בסך ₪ 5000 אשר ישולם על ידי כל אחד מהנאשמים. הפיצוי יופקד עד ליום 1.7.2022. ניתן לקזז את הפיצוי מפיקדון המצוי בתיק בית המשפט, זאת בכפוף לכל דין.

המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ז אדר א' תשפ"ב, 28 פברואר 2022, בנוכחות המאשימה הנאשמים ובא כוחם.